

GERRY MURPHY

***Vers egyetlen
lélegzetvételre***

*Te aligha
veszed észre
de valahányszor
végigmész
a folyosón
Lenin szobra
picit megemelkedik
hogy jobban lássa
a feltűnő kecsességet
mellyel megtöltöd
az ívelt teret.*

**Zsille Gábor
fordítása**

A vers először 1983-ban jelent meg, a Corki Egyetem kollégiumában szerkesztett Quarryman című lapban. Két évvel korábban keletkezett, amikor a Wellington Roadon laktam (Corkban), mindössze néhány méterre Thomas McCarthytól és Seán Dunne-tól. Az ihletet az új munkahelyemen, az uszodában megforduló Cathy O'Rourke tanárnő szolgáltatta. Elragadó szépségét dicsőítendő, csillapíthatatlan íráskényszer tört rám, de fogalmam sem volt, hogyan fogjak hozzá.

A vers létrejött számomra is épp oly meglepetés volt, mint másoknak. Eredetileg két-három sorral hosszabb volt, és csak másnap reggel, amikor újraolvastam, éreztem meg, hol a vers természetes befejezése.

Szűk kis olvasóközönségem először reagált érdemben a versemre, s nem kizárólag elismerően. Kétszer

is elküldtem a New Irish Writingnak, gondolván, David Marcus megörült, hogy elutasítja. Ám másodszor is megtette. Történetesen ez lett első verseskötetem, *A kis kövér fiú rükvercben sétál* nyitó darabja. Ennyi év után is ez a kedvenc versem; 1984-ben Carrignavarban, egy egyetemista bulin felkértek, hogy a téren egy zászlórúdról szavaljam el, és ezt meg is tettem.

Úgy vélem, ez a vers a szerelemhez és a politikához viszonyulásom színopszisa; olyan komoly dolgoké, melyeket azért mégsem kell halálosan komolyan venni. Ebben a versben boldogan megférnek egymás mellett harminckét szóban.

Szeli Valéria fordítása